

Sommer 1918

SENDER

Louise Brønsted

RECIPIENT

Laura Warberg

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen 7-7-1914 er skrevet med blyant øverst s. 1. Det er formodentlig ikke Louise Brønsted, der har påført brevet denne dato. Hun nævner i brevet at den 14-årige datter er for ung til at være alene med sine søskende. Ældste datter, Alhed Brønsted, var født i januar 1904. Familien bader i deres sø i haven og de skal på et 14-dages ophold ved stranden. Altså er det sommer.

Mentioned people:

Alhed Marie Brønsted

Ellen Brønsted

Else Birgitte Brønsted

Johannes Nicolaus Brønsted

Peter Oluf Brønsted

Adam Goldschmidt

Alfred Goldschmidt

Ina Goldschmidt

Grethe Jungstedt

Alhed Larsen

Andreas Larsen

Johan Larsen

Johannes Larsen

Ellen Sawyer

Martha -, Stuepige hos Brønsted

Andreas Warberg

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB3827

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Gave til Østfyns Museer fra en

efterkommer af Louise Brønsted 2023

TRANSCRIPTION

Kære Mor! Tænk, at Du har ligget i Sengen og været syg af saadan en ækel Sygdom, som jeg tænker, det maa være, og at det er 14 Dage siden, og jeg ikke har anet det. Dette er ikke en Bebrejdelse, men en Selv-do, for havde jeg selv været noget skrivende, var der ogsaa nok tilfløjet mig nogle Meddelelser fra en eller anden af alle Jer. Men det er nu desværre saadan med mig, at Brevskrivning skal jeg have en ganske særlig Stimulation til, og uagtet jeg ["jeg" overstreget] lige siden vi kom hjem fra Rejsen et Brev til Dig saa at sige daglig har staaet paa min Liste over Ting, der skulde gøres, og uagtet jeg har trængt meget til Samkvem med alle fra Kerteminde, be[ulæseligt] altsaa endnu denne [ulæseligt ord] i Form af Dit Brev. Først nu som Svar paa Dine Meddelelser om Elle og Grete; vi har rigtignok ganske bestemt regnet med et Besøg af Elle i Ferien, og vil meget gerne have have baade hende og Grete enten sammen eller hver for sig; og det maa sikkert kunne lade sig gøre tiltrods for vores Plan om et 14 Dages Vandophold, som Magisteren for Øjeblikket er ude at arrangere for os i Refsnæseggen; holde Hus selv, ingen Pige med, andet har vi ikke Raad til, men det gaar ogsaa nok, naar vi laver det hele primitivt, og Børnene er saa sore og flinke nu, og navnlig Bes et Vidunder af Iver og Hjælpssomhed til alt husligt. Disse Dage Magisteren har været borte, har jeg benyttet til Eftersyn af Børnegarderoben, der er ret omfangsrig efterhaanden, og i det hele taget, som Du antyder, repræsenterer en alsidig Vedligeholdelse af de 4 et ret stort Energiforbrug fra min Side, navnlig under de nuværende Tyendeforhold - uden at jeg dog sædvanligvis opfatter dette som "Travlhed" eller andet af det Onde; det er jo nu engang mit Embede. - Det var en stor Skuffelse for os alle, at Dis og Børnene ikke kom; sig til hende, at mit lille aabne Brevkort, som hun maaske ikke engang fik nærmest var tænkt som en Appel til Alfred; mon de dog ikke kan komme her en Dagstid i det mindste paa Tilbagerejsen. Hvad vores Kertemindebesøg angaar, saa haaber jeg rigtignok meget paa, at det kan gennemføres, men naar? og hvorledes? Til den fjortenaarige, hvor relativt flink hun end er, kan jeg fornuftigvis ikke betro Bestyrelsen af Børn og Hus; dette er først efterhaanden gaaet op for mig i min Forvænthed med Marta. - Jeg har endnu ikke faaet meddelt, hvor de plejer at være den første Passus i Børneferien, at vi har det alle godt, ja udmærket. Vi nyder det dejlige Vejr, og alle Børnene er søde og fulde af glad Forventning om Strandopholdet. Hrpeter bliver meget stor, er nu klippet som Dreng og ser meget mandig ud. Else er saa sød, at det er Synd og Skam, ingen af jer ser hende. Hun og "Pe'er" holder trofast sammen, og ogsaa de to store er udmærkede Venner. Der hersker i

Almindelighed stor Offervillighed med at "hjælpe til", dog er Lomme den mest beherskede i saa Henseende, og foretrækker i Reglen at spille, male el. lign. hvad jeg egentlig aldrig fortænker hende i. Haven har været pragtfuld, og er det egentlig endnu, trods Tørken; vi har een Gang faaet en dejlig Regn, som hjalp godt paa Jordbærrene og alt det andet. Hækken uden for Huset er ryddet væk, her er dejlige Pladser uden for nu; jeg sidder her i Øjeblikket og skriver, det er en vidunderlig Aften. Jeg har badet alle 4 paa Græsplænen lige før deres Sengetid; om lidt skal jeg selv ned og have en Dukkert. Med Selskabelighed har vi det som sædvanligt; vi ser af og til vores Venner, navnlig om Søndagen, men ingen større Festligheder. Vi er en Del optagne af en "Ordning" af mine Pengeforhold, som bestaar i at faa min løse Gæld samlet paa en Haand; hvis Dede kommer, saa tak ham for hans hurtige og klare Svar og Raad og Tilsagn; det sidste faar vi maaske ikke Brug for. Vi har vist før spurgt Dig, om Du havde noget imod at sælge den ene Obligation, saa vi kunde udbetale de 1500 Kr. ogsaa, men der var vist en Vanskelighed, noget med Udtrækning? men kunde vi ikke tage den Forpligtelse paa os? Du maa ikke tro, vi sidder daarligt i det, dette er gammel Gæld, som kun er flyttet med fra daarligere Tider, og paa Huset skylder vi kun 1000 ialt, naar vi regner Dine 1500 med, det giver jo kun en meget lille Husleje, og som Aktier er det ganske sikkert adskillig mere værd, selv om der ikke kan laanes mere paa det. Dette nu altsaa en Forespørgsel, men synes Du og Dine Raadgivere ikke om det, saa lader vi det falde [fire overstregede ord]. Vi kan faa et Laan i Landmandsbanken, mod Kaution af 2 paalidelige Mand, som vi nok tænker at kunne finde; det bliver rart at faa den løse Gæld samlet, saa vi ved, hvad vi har; det er næsten umuligt at være økonomisk paa den anden Maade. Jeg er stolt over, at vi har brugt saa lidt i den Maaned, jeg selv har lavet Mad og staaet for det hele, og Marta var dog meget sparsommelig. - Ja, det evige økonomiske Spørgsmaal.

Nu er det forresten næsten helt mørkt, venter Mg. i Aften eller i Morgen Formiddag, og skal saa tilføje Resultatet af hans Eftersøgning.

Mandag.

Mg kom først hjem i Aftes, og havde intet fundet. Nu er vi altsaa lige vidt. Nærmere, naar vi har bestemt noget. I hvert Fald maa vi hos Elle og Grete, det staaer først.

Mange Hilsner.

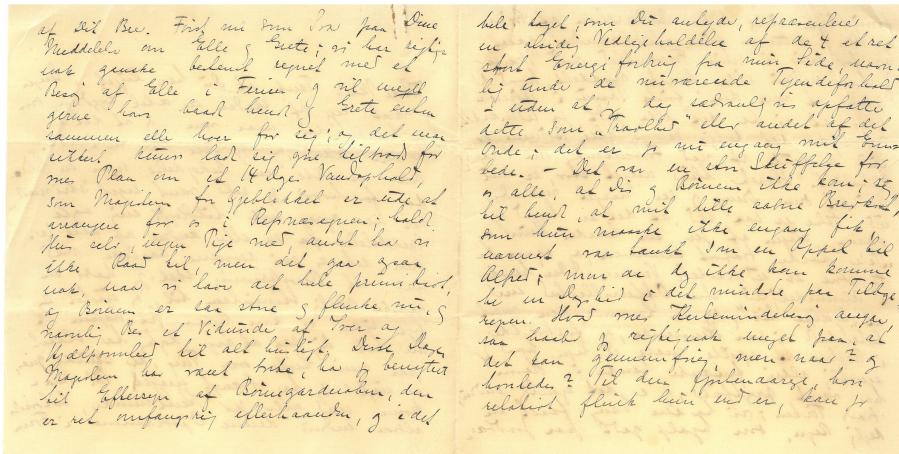
Jeg haaber, snart at høre, at du er helt rask. Lugge

7-71914

Therese Min: Tank. at du har ligget i - leger
og varet sig af raaden en avel Lygden, du
og tænke det naar vare, og at det er
at det siden, og by ikke ha avel det.
Det er ikke en bekydelse, men en hel
do, for hoort og selv varet sig skrinet
nu der opas nok tilføjet sig nogle
meddelelse fra en eller anden af alle j.
Men det er nu den samme raade med
nu, at Brevskrivning skal og have en
ganske særlig klemme til, og sigtel og
bye siden vi kan byne fra Repen et
Det vil dig var at sig, dog ha stave
for min hilde over Tug, de stude gien,
og sigtel og ha trauf meget til sam-
komme med alle for Helleminde, behoid
altru endnu denne Opbramme i Form

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

rene g alt det andet. Hakkem tiden
for Kunst er updaet nok, her er dejlje
Plade tiden for nu: g sidde her i
Opdelikket g skriv, det er en vidunderlig
Aften. g ha bade alle 4 paa Isokplade
den nye for den Lejeholm; nu lidt spale
g ved det g han en duktig. Med den
Skabelsen ha vi det som sadrueligt; vi
er af g til me Venne, navnlig om Saterdag
men ingen andre Festlighed. Vi er en
del oplagt af en Ordning af me Penge-
forhalt, som berer i at faa me Lase-
halt samt paa en Haand; hvis det
komme, saa tak ham for hans kurtis
g klare Soar g Raad g Tilraa; det vilde
faa vi maade ikke Breve for, Vi ha
nok for spugt g om du haat eget
tind at edlye den ene Obligatien, da
vi kunde udbetale de 1500 Kr. ogsaa, men
den var nok en Varskelighed, eget med

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Adskudt, men kunde vi ikke lade
den Tophøjde paa os? Det var ikke
for os, vi vilde kun i det, og det er
gammel taal, som kender og flytter med
den kære, gode, og paa den skide
vi kun 1000 daler, men vi regner dem
1500 med, det giver os kun en meget lille
kærlig, og om alle er det ganske
værdt, altså, men var, selv om de
ikke kan læse, men paa det. Dette
er altom en Trosspigel, men uden de
dele vi det fælle, og alle de
dele. Vi kan fæle et barn i sandhed
hænder, men kender os i paalidelig
Mænd, men vi var kære og kære
fæle, det blev nok at paa den lide
dele kære, og vi er, og vi er,
det er, og alle omlyst af om økonomisk
paa den anden Mænd. Og er alle om,

at vi her kun, og det i den Mænd,
og selv her det Met og skadet for det
dele, og Mænd om de meget spe-
kulative. - og det er økonomisk
spørgsmål.
Men de det paa den anden side, og
paa den Mænd. i alle de i Mænd
Færdig, og det om alle de Rentebehold
af den, og alle omlyst.
Mænd.
Men kan fæle kære i alle de omlyst
dele færdig. Men er omlyst omlyst
omlyst. Foruden, men vi her omlyst
omlyst. Thant fæle omlyst omlyst omlyst
omlyst, og alle omlyst.
Mænd, og alle omlyst.
og alle omlyst at det er alle omlyst
Ly.